

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Doms mænd; offentlig Votering i Højesteret; Nævningernes Deltagelse i Strafadmaalingen m. v.).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1428; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 429).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Det vil være Medlemmerne bekendt efter første Behandling af dette Lovforslag her i Salen, at der i det store og hele udtrykkes ikke liden Sympati med det, som er det afgørende i Lovforslaget, nemlig de tre Spørgsmaal om Indførelse af Doms mænd, om offentlig Votering ved Højesteret samt om Nævningernes Deltagelse i Strafadmaaling. Naar det ikke desto mindre er forløbet saaledes, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, hvoraf Flertallet indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, medens Mindretallet indstiller Lovforslaget til Forkastelse, saa hænger det sammen med, at der i Tilknytning til Lovforslaget fra Mindretallets Side er anført forskellige Overvejelser, som ogsaa ved tidligere Lejligheder har været fremme i Forbindelse med Lovforslag om Ændring i den nylig vedtagne Retsplejelov.

Man vil af Mindretallets Indstilling se, at det gøres gældende, at det ved Gennemførelsen af Retsplejelovens Revision har været en Forudsætning, at man i en længere Aarrække derefter ikke skulde skride til Ændring i Retsplejeloven. Jeg finder det nødvendigt heroverfor at udtale, at naar Retsplejeloven i dens nuværende Skikkelse blev gennemført paa det Tidspunkt, skete det af Hensyn til den nye Straffelovs Ikrafttræden. Da man ikke paa det Tidspunkt havde kunnet naa til Enighed, og der inden for Landstinget var et Flertal mod en Række af de Forslag, der var stillet fra Folketingets Flertal, saa maatte man under Pres af det

Tidshensyn, jeg her omtaler, fra Folketingsflertallets Side give Afkald paa visse vigtige Ændringer, som man i øvrigt med stor Kraft var gaet ind for, deriblandt netop de tre Hovedændringer, som jeg straks har omtalt. Man maatte gaa ind paa at gennemføre Loven, uden at disse vigtige Ting blev gennemført. Nu siges det fra Venstres og fra de Konservatives Side, at man her fra Regeringspartierne har givet Afkald paa i en nærmere Fremtid at gennemføre disse Reforme, og det udtrykkes i denne Mindretalsindstilling saaledes — hvis jeg maa citere —:

„Det var fra alle Sider Forudsætningen for denne Revision, at man derved skulde undgaa de aarlige Revisionslove.“ Jeg maa ganske bestemt træde imod denne Opfattelse: At der fra visse Partiers Side har været en saadan Forudsætning, kan jeg jo ikke bestride, men at det fra Regeringspartiernes Side har været en Forudsætning, det maa jeg bestemt bestride, og jeg kan støtte det paa, at den højtærede Justitsminister ogsaa i det andet høje Ting har udtalt, at det var hans Agt at fortsætte med Bestræbelserne for at faa gennemført disse vigtige Ændringer. Jeg kan da heller ikke se rettere, end at Motiveringen for at afvise Lovforslaget, at der lige er gennemført en Lov, er noget søgt. Jeg synes, man maa sige, at enten er disse Ændringer Forbedringer, og de fortjener saa at blive gennemført, eller ogsaa maa de anses for uheldige og maa saa forkastes; vi har jo dog ellers ikke i vor Lovgivning eller i vor Grundlov nogen Bestemmelse om en Karantæne for Love, noget om, at der skal gaa en vis Tid, før man kan foretage Ændringer. Jeg kan heller ikke se rettere, end at Forklaringen paa denne Begrundelse maa søges — ikke inden for dette Ting, men uden for denne Sal. Naar det i Mindretallets Betænkning yderligere hedder, at der har været ført Forhandlinger om visse Ændringer ud over dem, der er foreslaaet i Lovforslaget, men uden Resultat, saa tror jeg ligeledes, man maa paastaa, at Forklaringen herpaa maa søges uden for denne Sal.

De Vilkaar, der saaledes eksisterer for Folketingets Arbejde, er altsaa ikke de allergunstigste. Det siges i Mindretalsindstillingen, at de Grunde, der er anført for Lovforslaget, ikke har været tvingende. Jeg kunde have Lyst til at stille det Spørgs-